

نویسنده: Lord_Viper

Dynamic Injection

پروسه چیست؟ پروسه یک task میباشد که توسط سیستم عامل اجرا و مدیریت می شود. برای اینکه با پروسه ها بیشتر آشنا شوید دکمه های CTRL+ALT+DEL را با هم فشار دهید برنامه WindowsTaskManager باز خواهد شد به سربرگ processes بروید اینجا لیست کلیه پروسه هایی که بر روی سیستم در حال اجرا میباشد را نشان می دهد که image name نام پروسه و username نام کاربری ویندوز که برنامه را اجرا نموده می باشد

تعریف :

در ادبیات امنیت نرم افزار ، Process Injection به تزریق کد باینری به فضای آدرسی پروسه های دیگه گفته میشود . سیستمهای عامل مدرنی که از مدل Protected Mode استفاده میکنند ، برای هر پروسه با استفاده از ترکیب حافظه حقیقی و مجازی ، فضای آدرسی مستقلی رو تعریف میکنند که اجزاء يك پروسه (توابع ، متغیرها ، اشاره گر ها ، رفرنسها ، کتابخانه های اشتراکی و ...) داخل اون فضا آدرس دهی میشوند . پردازنده ، به نوبت ، کد ماشین رو بصورت جداگانه از هر فضای آدرسی دریافت و پردازش میکنه . اگر شما کد ماشین یا متغیر یا سایر موجودیتهای باینری مورد نظرتان را ، بدون اینکه بطور مستقیم متعلق به يك پروسه باشن به فضای آدرسی اون پروسه تزریق کنید ، يك Process Injection انجام داده اید.

مثال : شما برنامه A.exe رو نوشته اید . يك برنامه به نام explorer.exe هم روی ویندوز وجود دارد . شما به هر دلیل مایلید یکی از عناصر موجود در فضای آدرسی explorer.exe رو توسط A.exe تغییر بدید . Process Injection یعنی تزریق کد مورد نظر از فضای A.exe به فضای explorer.exe .

کاربرد:

کاربرد اصلی و عام Process Injection ، توسعهء برنامه های مرتبط با Access Control است . برنامه های مثبت ، با استفاده از این تکنیک و با تزریق يك کد محافظ به فضای آدرس پروسه های سرور یا سرویس های (inetinfo.exe یا svchost.exe و ...) سعی میکنند این پروسه ها رو از گزند تلاشهای مخرب و کدهای مخرب (Exploit) ایمن نگه دارن . برنامه های منفی مثل کرم ها و تروجان ها با استفاده از Process Injection به مقاصد شون مثل

عبور از فایروالهای شخصی و فریب دادن آنتی ویروسها خواهند رسید .

مثال مثبت : زون آلام (ZoneAlarm) ، با تزریق کد که اجرایی کد باینری از طریق بخش Data ی Stack رو ممنوع میکنه ، به داخل فضای پروسه هائی مثل Services.exe از اونها نگهداری میکنه . این یه نمونه کاربرد مثبت Injection Process است .

مثال منفی : اغلب فایروالهای شخصی ، Access Control رو مبتنی بر پروسه فراخوان کد انجام میدهند . یعنی اگر فراخوانی کدی از طریق پروسه قابل اعتماد IExplorer.exe (مرورگر ویندوز) انجام شده باشه ، فایروال اجازه ایجاد اتصال شبکه رو میده و اگر نه ، خیر . یک تروجان ، برای اتصال به شبکه ، با وجود یک فایروال شخصی توفیق چندانی نخواهد داشت ، اما با استفاده از یک Process Injection ساده و تزریق کد باینری مورد نظر برای ایجاد اتصال شبکه ای ، به فضای پروسه IExplorer.exe میتونه فایروال رو دور بزنه .

چند نمونه از کاربرد های مختلف آن:

ویندوز ۲۰۰۳ سرور به عنوان یکی از محدود سیستمهای عاملی که روی IA32 میتونه تا حدود ۴ گیگ آدرس دهی بکنه ، هم از Process Injection برای افزایش کیفیت و کارایی اش استفاده کرده . ویژگی HotPatch موجود در ویندوز ۲۰۰۳ دقیقاً از همین قابلیت استفاده میکنه . با تشکر از این تکنیک ، در صورت کشف یک نقطه ضعف امنیتی روی یک سرویس خاص (مثلاً IIS 6) شما برای نصب Patch اون لازم نیست سرویس رو متوقف کنین . Patch با استفاده از سرویس HotPatch یک نسخه از خودش رو روی Image سرویس در هارد دیسک بازنویسی میکنه و یک نسخه از تصحیحات لازم رو بصورت زنده (Process Injection) روی سرویس در حال اجرا و سرویسدهی اعمال میکنه . به این ترتیب دفعه بعدی که سرویس اجرا میشه ، از یک نسخه امن استفاده میکنه مضاف بر اینکه ، همین حالا هم با اعمال زنده تغییرات روی نسخه در حال اجرایی سرویس در فضای آدرسی مخصوص به خودش ، نقطه ضعف امنیتی بر طرف شده .

مایکروسافت برای کسانی که میخوان از این ویژگی بصورت جدی استفاده کنن یک Calss Library مبتنی بر COM به رایگان منتشر کرده که با جستجو روی سایت مایکروسافت میتوان انرا یافت. dynamic Injection هنگامی که پروسه هدف در حالت اجرا میباشد انجام میشود بر خلاف static injection که بر روی فایل هدف انجام میشه . هنگامی که یک برنامه اجرا می شود یک پروسه توسط سیستم عامل ساخته می شود هنگامی که نفوذ گر سعی در بارگزاری کد خود درون فضای آدرسی پروسه دیگر کند نفوذ گر Dynamic injection انجام داده است

Dynamic injection بیشتر توسط تروجانها مورد استفاده قرار می گیرد و شامل ۲ بخش می باشد DllInjection و CodeInjection که در حالت اول کد مورد نظر درون یک dll قرار گرفته و به پروسه هدف تزریق می شود و در حالت دوم کد باینری درون برنامه بصورت مستقیم درون پروسه هدف تزریق می شود. مزیت dll injection به code injection در این میباشد که dll injection بسیار اسنتر می باشد زیرا هنگامی که یک dll در حافظه بارگزاری می شود تمام توابع مورد نیاز برای اجرای آن نیز توسط loader در حافظه بارگزاری می شود که این حالت در code injection صدق نمیکند و اگر ما از دستورات یا توابعی که درون

پروسه هدف وجود ندارد استفاده کرده باشیم باعث ایجاد exception و در نتیجه بسته شدن برنامه هدف می شود که البته برای جلوگیری از این مشکل نیز راه هایی وجود دارد حال ما شروع به تزریق یک dll به فضای ادرسی پروسه دیگر مثلاً Explorer میکنیم برای شروع نیاز به برنامه (DiamondCS APM (Advanced Process Manipulation داریم که می توانید از لینک زیر دریافت کنید

<http://diamondcs.com.au/index.php?page=apm>

برنامه APM را نصب کنید و اجرا کنید خواهید دید که لیستی از پروسه های در حال اجرا به همراه PID (Process Id Number)شان به شما نشان خواهد داد این برنامه لیستی از dll هایی که توسط برنامه ها فراخوانی شده و در حال اجرا میباشد نیز به شما نشان خواهد داد و میتوانید هر کدام را که مایل بودید از حافظه خارج کنید Microsoft's Platform SDK تعدادی توابع برای کار با پروسه ها قرار داده که ما به بررسی تعدادی که مهمتر و برای انجام این کار به آنها نیاز داریم می پردازیم پس به خوبی آنها را یاد بگیرید

OpenProcess : برای بدست آوردن هندل یک شیئی پروسه در حال اجرا
LoadLibrary : بارگذاری یک dll یا یک module اجرایی درون فضای ادرسی پروسه فراخوان تابع

VirtualAllocEx : ایجاد یک فضای خالی به اندازه دلخواه در فضای ادرسی پروسه دیگر
WriteProcessMemory : نوشتن اطلاعات در محدوده فضای ادرسی پروسه دیگر
CreateRemoteThread : ایجاد یک ریسمان و اجرای آن در فضای ادرسی پروسه دیگر

اکنون به بررسی دقیق تر این توابع می پردازیم

HANDLE OpenProcess(

DWORD dwDesiredAccess,

BOOL bInheritHandle,

DWORD dwProcessId

);

dwDesiredAccess: مشخص کننده نوع دسترسی به شیئی پروسه میباشد. که می تواند یکی از موارد زیر یا ترکیبی از آنها باشد

PROCESS_ALL_ACCESS

PROCESS_CREATE_PROCESS.

PROCESS_CREATE_THREAD

PROCESS_DUP_HANDLE

PROCESS_QUERY_INFORMATION

PROCESS_SET_INFORMATION

PROCESS_TERMINATE
PROCESS_VM_OPERATION
PROCESS_VM_READ
PROCESS_VM_WRITE
SYNCHRONIZE

bInheritHandle: مشخص میکند که آیا مقداری که توسط این تابع برگشت داده شد میتواند توسط پروسه جدید مورد استفاده قرار گیرد (به ارث برده شود) اگر مقدار true باشد مورد استفاده قرار میگیرد

dwProcessId: شناسه پروسه ای که میخواهیم هندل انرا به دست آوریم (PID پروسه مورد نظر)
مقداری که این تابع بر میگرداند هندل پروسه مورد نظر می باشد

HINSTANCE LoadLibrary(

LPCTSTR lpLibFileName
);

lpLibFileName : ادرس dll مورد نظر برای نگاشت شدن در حافظه برنامه فراخوان
مقداری که این تابع بر میگرداند یک هندل به مازول مورد نظر می باشد

LPVOID VirtualAllocEx(

HANDLE hProcess,
LPVOID lpAddress,
DWORD dwSize,
DWORD flAllocationType,
DWORD flProtect
);

hProcess: هندل پروسه هدف که میخواهید محدوده خالی در فضای ادرسی ان ایجاد کنید
lpAddress: یک شماره گر به نقطه شروع محدوده صفحاتی که میخواهید اختصاص دهید اگر مقدار نرا null در نظر بگیرید نقطه شروع محدوده را خود تابع تایین میکند
dwSize: سایز محدوده ای را که میخواهید اختصاص دهید به مقدار ان به بایت میباشد
flAllocationType: یک glag bit میباشد که نوع حافظه اختصاص داده شده را معین میکند که میتواند یکی از مقادیر زیر باشد

MEM_COMMIT
MEM_RESERVE

MEM_TOP_DOWN

flProtect: یک bit flag میباشد که نوع دسترسی به محدوده حافظه ای که ایجاد کردید می باشد که میتواند یکی از مقادیر زیر باشد

PAGE_READONLY

PAGE_READWRITE

PAGE_EXECUTE

PAGE_EXECUTE_READ

PAGE_EXECUTE_READWRITE

PAGE_GUARD

PAGE_NOACCESS

PAGE_NOCACHE

مقداری که این تابع برمیگرداند Base Address محدوده حافظه اختصاص داده شده می باشد

BOOL WriteProcessMemory(

HANDLE hProcess,

LPVOID lpBaseAddress,

LPVOID lpBuffer,

DWORD nSize,

LPDWORD lpNumberOfBytesWritten

);

hProcess: هندل پروسه هدف که میخواهید در محدوده فضای ادرسی آن بنویسید
Base Address: lpBaseAddress محلی که میخواهید از آنجا شروع به نوشتن کنید
lpBuffer: اشاره به buffer ی که اطلاعات توسط آن برای نوشتن منتقل می شود
nSize: مشخص کننده سائز اطلاعاتی که باید نوشته شوند . سائز به بایت میباشد
lpNumberOfBytesWritten: اشاره به مقدار بایت نوشته شده در پروسه هدف این مقدار اختیاری می اشد
مقدار این تابع در حالت اجرای درست مقدار غیر ۰ میباشد

HANDLE CreateRemoteThread(

HANDLE hProcess,

LPSECURITY_ATTRIBUTES lpThreadAttributes,

DWORD dwStackSize,

LPTHREAD_START_ROUTINE lpStartAddress,

LPVOID lpParameter,

DWORD dwCreationFlags,

LPDWORD lpThreadId

);

hProcess: هندل پروسه ای که ریسمان در آن ایجاد می شود
lpThreadAttributes: اشاره کری به **SECURITY_ATTRIBUTES** که مشخص کننده security ریسمان میباشد اگر مقدار آن **null** باشد ریسمان از مقدار **SECURITY_ATTRIBUTES** پیش فرض استفاده میکند
dwStackSize: مشخص کننده اندازه stack ریسمان جدید این اندازه به بایت میباشد مقدار پیش فرض آن به اندازه ریسمان اولیه برنامه میباشد
lpStartAddress: اشاره به ادرس شروع ریسمان میباشد
lpParameter: یک مقدار ۳۲ بیتی می باشد که به ریسمان ارسال می شود
dwCreationFlags: یک flag برای کنترل روند ساخت ریسمان می باشد اگر مقدار آن **CREATE_SUSPENDED** باشد یعنی ریسمان در حالت **suspend** ساخته شده و تا تابع **ResumeThread** اجرا نشود ریسمان اجرا نخواهد شد
lpThreadId: اشاره به یک متغیر ۳۲ بیتی که شناسه ریسمان به آن ارسال خواهد شد مقداری که این تابع باز میگرداند هندل ریسمان ایجاد شده می باشد

چگونه یک dll به پروسه دیگر تزریق کنیم

یک برنامه هنگامی که اجرا می شود میتواند با طی کردن مراحل زیر یک dll را درون فضای ادرسی پروسه دیگر بارگزاری کند
باز کردن پروسه بوسیله **OpenProcess** با استفاده از **PID** پروسه مورد نظر هندل پروسه هدف را به دست می آوریم بعد از آن نوبت به تخصیص حافظه توسط تابع **VirtualAllocE** در فضای ادرسی پروسه ای که با استفاده از **OpenProcess** هندل آنرا بدست آوردیم و سپس نوشتن اطلاعات مورد نظر در فضای خالی تخصیص داده در فضای ادرسی پروسه مورد نظر با استفاده از تابع **WriteProcessMemory** و دادن ادرس فضای تخصیص داده و یک اشاره گر به dll یا کد مورد نظر که میخواهیم در آن بارگزاری کنیم و سپس یک ریسمان جدید ایجاد میکنیم تا تابع یا dll ما را اجرا کند که ادرس تابع مورد نظر همان ادرس تابع **LoadLibrary** ادرس فضای تخصیص داده شده در پروسه هدف را به ریسمان میدهیم سپس با اجرای ریسمان کد ما در پروسه هدف اجرا می شود

حال به کد زیر توجه کنید

کد زیر را درون یک dll قرار دهید

```
library CommandDll;
```

```
uses
```

```
Windows,
```

```
SysUtils;
```

Classes;

{ \$R *.RES }

```
procedure EntryPointProc(reason: integer);
var
  str: pChar;
begin
  case reason of
    DLL_PROCESS_ATTACH:
      begin
        str := GetCommandLine;
        MessageBox(0, 'This is a DynamicDllInjection Sample', 'Lord_Viper',
0);
        MessageBox(0, 'WwW.xexample.CoM', 'Lord_Viper', 0);
        MessageBox(0, str, 'Lord_Viper', 0);
      end;
    DLL_PROCESS_DETACH:
      begin
      end;
    DLL_THREAD_ATTACH:
      begin
      end;
    DLL_THREAD_DETACH:
      begin
      end;
  end;
end;

begin
  DLLProc := @EntryPointProc;
  EntryPointProc(DLL_PROCESS_ATTACH);
end.
```

حال اولین قدم برای تزریق کد بدست آوردن PID پروسه هدف می باشد که با استفاده از توابع موجود در کتابخانه TLhelp32 می توان به دست آورد به کد زیر توجه کنید

Uses
tlhelp32

```

function PidProcesso(NomeProcesso: string): LongWord;
var
  pe: TProcessEntry32;
  hSnap: THandle;
begin
  hSnap := CreateToolhelp32Snapshot(TH32CS_SNAPPROCESS, 0);

  pe.dwSize := sizeof(TProcessEntry32);

  //Prelevo informazioni sul primo processo nello snapshot di sistema
  Process32First(hSnap, pe);
  repeat //loop sui processi
    Result := pe.th32ProcessID;
    if (pe.szExeFile = NomeProcesso) then
      begin
        break;
      end;
  until (not (Process32Next(hSnap, pe)) ) ;

  CloseHandle(hSnap);

end;

```

برای اینکه بتوانیم در فضای ادرسی ایجاد شده در پروسه هدف کد خود را بنویسیم باید مجوز لازم برای این کار را داشته باشیم در غیر این صورت عملیات تزریق با شکست مواجه خواهد شد که برای افزایش دسترسی از توابع مربوط به Privilage استفاده میکنیم

```

procedure ModificaPrivilegio(szPrivilege: pChar; fEnable: Boolean);
var
  NewState: TTokenPrivileges;
  luid: TLargeInteger;
  hToken: THandle;
  ReturnLength: DWord;
begin
  OpenProcessToken(
    GetCurrentProcess(),
    TOKEN_ADJUST_PRIVILEGES,
    hToken);

```

```

LookupPrivilegeValue(nil, szPrivilege, luid);
NewState.PrivilegeCount := 1;
NewState.Privileges[0].Luid := luid;
if fEnable then
    NewState.Privileges[0].Attributes := SE_PRIVILEGE_ENABLED
else
    NewState.Privileges[0].Attributes := 0;
AdjustTokenPrivileges(hToken, FALSE, NewState,
    sizeof(NewState), nil, ReturnLength);
CloseHandle(hToken);

end;

```

حالا باید تابع اصلی خود را بنویسیم که dll مورد نظر را در فضای ادرسی پروسه مورد نظر
مان اجرا کند تابع اصلی ما اینگونه خواهد بود

```

procedure InjectDll(PID: dword; DLL: pChar);
var
    BytesWritten, Process, Thread, ThreadId: dword;
    Paramaters: pointer;
begin
    ModificaPrivilegio('SeDebugPrivilege', TRUE);

    Process := OpenProcess(PROCESS_CREATE_THREAD +
        PROCESS_QUERY_INFORMATION +
        PROCESS_VM_OPERATION +
        PROCESS_VM_WRITE +
        PROCESS_VM_READ, False, PID);

    Paramaters := VirtualAllocEx(Process, nil, Length(DLL),
        MEM_COMMIT, PAGE_READWRITE);

    WriteProcessMemory(Process, Paramaters, Pointer(DLL),
        Length(DLL), BytesWritten);

    Thread := CreateRemoteThread(Process, nil, 0,
        GetProcAddress(GetModuleHandle('KERNEL32.DLL'), 'LoadLibraryA'),
        Paramaters, 0, ThreadId);

```

```
WaitForSingleObject(Thread, INFINITE);
```

```
VirtualFreeEx(Process, Paramaters, 0, MEM_RELEASE);
```

```
CloseHandle(Thread);
```

```
CloseHandle(Process);
```

```
end;
```

با اجرای برنامه و تزریق dll به پروسه هدف ۳ مسیج باکس نمایش داده خواهد شد که نماینده موفقیت امیز بودن روند تزریق می باشد

چگونه کد برنامه مان را به پروسه دیگر تزریق کنیم

این کار هم همانند تزریق dll می باشد اما با کمی تفاوت که در اینجا تابع مورد نظر درون dll قرار نمیگیرد بلکه درون خود برنامه نوشته می شود و به جای dll اداری تابع به ریسمان مورد نظر برای اجرا ارسال می شود
Get module handle این تابع هندل ماژول مورد نظر ما را برمیگرداند

```
HMODULE GetModuleHandle(
```

```
LPCTSTR lpModuleName
```

```
);
```

lpModuleName: اشاره به یک آرایه کاراکتری (pchar) میباشد که مشخص کننده نام ماژول میباشد (dll یا exe) اگر نام ماژول را null در نظر بگیرید هندل ماژول پروسه ما را میدهد (پروسه ای که این تابع را فراخوانی کرده است)
خب تابع اصلی ما برای تزریق به صورت زیر خواهد بود

```
procedure injectcode();
```

```
begin
```

```
    MessageBox(0, 'This is a DynamicCodeInjection Sample',  
    'Lord_Viper', 0);
```

```
    MessageBox(0, 'WwW.xexample.CoM', 'Lord_Viper', 0);
```

```
end;
```

حالا به پیاده سازی تابع اصلی برای تزریق می رسیم که به صورت زیر خواهد بود

```

procedure Inject(ProcessHandle: longword; EntryPoint: pointer);
var
  Module, NewModule: Pointer;
  Size, BytesWritten, TID: longword;
begin
  Module := Pointer(GetModuleHandle(nil));
  Size := PImageOptionalHeader(Pointer(integer(Module) +
PImageDosHeader(Module)._Ifanew + SizeOf(dword) +
SizeOf(TImageFileHeader))).SizeOfImage;
  VirtualFreeEx(ProcessHandle, Module, 0, MEM_RELEASE);
  NewModule := VirtualAllocEx(ProcessHandle, Module, Size,
MEM_COMMIT or MEM_RESERVE,
PAGE_EXECUTE_READWRITE);
  WriteProcessMemory(ProcessHandle, NewModule, Module, Size,
BytesWritten);
  CreateRemoteThread(ProcessHandle, nil, 0, EntryPoint, Module, 0, TID);
end;

```

و برای استفاده از کد فوق به صورت زیر عمل میکنیم

```

procedure TForm1.Button1Click(Sender: TObject);
var
  StartupInfo: TStartupInfo;
  ProcessInfo: TProcessInformation;
begin
  FillMemory(@StartupInfo, SizeOf(StartupInfo), 0);
  StartupInfo.cb := SizeOf(StartupInfo);
  CreateProcess(nil, 'notepad.exe', nil, nil, False, 0, nil, nil, StartupInfo,
ProcessInfo);
  Inject(ProcessInfo.hProcess, @ injectcode);
end;

```

با اجرای برنامه و کلیک روی button برنامه notepad.exe اجرا شده و مسیج های مورد نظر را نشان میدهد

بخش زیر برای ایجاد پروسه مورد نظر در صورت نبود در حافظه استفاده شده است و شما میتوانید به جای notepad.exe اسم پروسه مورد نظر خود یا درس انرا بنویسید

```
CreateProcess(nil, 'notepad.exe', nil, nil, False, 0, nil, nil, StartupInfo, ProcessInfo);
```

درمورد پروسه های فعال نظیر Explorer یا Svchost یا Winlogon که همیشه در حال اجرا هستند نیازی به کد فوق نیست و در صورت لزوم می توانید از تابع زیر که قبلا گفته شده برای بدست آوردن هندل آنها استفاده کنید

```
function PidProcesso(NomeProcesso: string): LongWord;
```

همچنین مقداری که InjectSize بر میگرداند اندازه کد ما برای تزریق می باشد گاهی اوقات در تزریق مستقیم کد ممکن است با مشکل برخورد کنیم و آن هم نبود توابع استفاده شده در کدمان در لیست توابع Import شده پروسه مقصد می باشد زیرا در تزریق dll تمامی توابع لازم برای اجرای dll توسط سیستم عامل بارگزاری می شود اما در تزریق مستقیم کد چنین نیست در این حالت برای جلوگیری از ایجاد exception به دلیل نبود توابع میتوان توابع را به صورت dynamic فراخوانی کرد یا کتابخانه های مورد نظر را در صورت عدم وجود داخل کد در زمان اجرا بارگزاری کرد با استفاده از تابع LoadLibrary و

GetProcAddress

خروجی تابع GetProcAddress ادرس تابع export شده مورد نظر در یک dll می باشد

تا کنون در مورد روشهای تزریق صحبت کردیم حال چگونه می توان پروسه ای که مورد حمله تزریق قرار گرفته را پاک سازی کرد
میتوان با چک کردن ماژولهای بارگزاری شده درون پروسه و یافتن ماژول تزریق شده انرا از فضای ادرسی پروسه هدف پاک نمود به کد زیر توجه کنید

Uses

Tlhelp32

```
procedure UninjectDll(dllname : String; PID : Integer);
```

```
var
```

```
hProc : Cardinal;
```

```
hSnap : Cardinal;
```

```
module : moduleEntry32;
```

```
modstring : String;
```

```
hModule : PByte;
```

```
hremThread : Cardinal;
```

```
begin
```

```
hSnap := CreateToolHelp32Snapshot(TH32CS_SNAPMODULE,PID);
```

```
module.dwSize := sizeof(MODULEENTRY32);
```

```
If Module32First(hSnap,module) = True then begin
```

```

While Module32Next(hSnap,module) do begin
  If module.szModule = dllname Then begin
    hModule := module.modBaseAddr;
  end;
end;
end;
hProc := OpenProcess(PROCESS_ALL_ACCESS,false,PID);
CreateRemoteThread(hProc,nil,0,
  GetProcAddress(GetModuleHandle('Kernel32.dll'),
'FreeLibrary'),hModule,0,hremThread);
CloseHandle(hProc);
CloseHandle(hSnap);
end;

```

در کد فوق ابتدا با استفاده از توابع api نظیر Module32First و Module32Next لیست ماژولهای پروسه هدف چک می شوند سپس با استفاده از modBaseAddr ادرس ماژول در فضای ادرسی پروسه هدف بدست میاید و با استفاده از یک ریسمان راه دور و استفاده از freelibrary به عنوان تابع و پاس دادن ادرس ماژول به عنوان پارامتر (hModule) به پروسه مقصد dll تزریق شده از حافظه پروسه مقصد خارج خواهد شد

پایان

WwW.xexample.CoM

Ghoghnoose.dana@Gmail.CoM